



EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0144/2012

24.4.2012

SPRÁVA

o prístupe EÚ k trestnému právu
(2010/2310(INI))

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

Spravodajca: Cornelis de Jong

PR_INI

OBSAH

| | strana |
|---|---------------|
| NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU | 3 |
| DÔVODOVÁ SPRÁVA..... | 8 |
| VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE | 11 |

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o prístupe EÚ k trestnému právu

(2010/2310(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), a najmä na jej tretiu časť hlavu V kapitulu 4 s názvom Justičná spolupráca v trestných veciach,
 - so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, najmä na jej hlavu VI o spravodlivosti,
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 20. septembra 2011 s názvom Smerom k politike EÚ v oblasti trestného práva: zaistenie účinného vykonávania politík EÚ prostredníctvom trestného práva (COM(2011)0573),
 - so zreteľom na závery Rady z 30. novembra 2009 o vzorových ustanoveniach, ktorými sa usmerňujú rokovania Rady týkajúce sa trestného práva,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 25. októbra 2011 o organizovanej trestnej činnosti v Európskej únii¹,
 - so zreteľom na svoje odporúčanie Rade zo 7. mája 2009 o rozvoji oblasti trestného súdnictva v Európskej únii²,
 - so zreteľom na svoje štúdie s názvom Harmonizácia trestného práva v EÚ³ a Rozvoj oblasti trestného súdnictva v Európskej únii⁴,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A7-0144/2012),
- A. keďže v súlade s článkom 3 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) má Únia svojim občanom poskytovať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez vnútorných hraníc, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb, spolu s príslušnými opatreniami týkajúcimi sa okrem iného predchádzania trestnej činnosti a boja s ňou;
- B. keďže Parlament a Rada môžu v súlade s článkom 83 ZFEÚ ustanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií;
- C. keďže v rovnakom článku 83 ods. 3 ZFEÚ sa zároveň zavádza tzv. postup núdzovej brzdy v prípade, keď sa člen Rady domnieva, že navrhovaným legislatívnym opatrením by

¹ Prijaté texty, P7_TA(2011)0459.

² Ú. v. EÚ C 212 E, 5.8.2010, s. 116.

³ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=30499>

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=30168>

mohli byť dotknuté základné aspekty jeho systému trestného súdництва, čím sa uznáva, že trestné právo často odráža základné hodnoty, zvyky a voľby akejkoľvek spoločnosti, pričom však musí plne rešpektovať medzinárodné právne predpisy v oblasti ľudských práv;

- D. keďže zásady subsidiarity a proporcionality, ako sú uvedené v článku 5 ZEÚ, sú preto mimoriadne významné v prípade legislatívnych návrhov upravujúcich trestné právo;
- E. keďže systémy trestného práva a trestného procesného práva členských štátov sa vyvíjali stáročia, keďže každý členský štát má svoje vlastné charakteristiky a osobitosti a keďže je preto nevyhnutné ponechať hlavné oblasti trestného práva v právomoci členských štátov;
- F. keďže zásada vzájomného uznávania preniká do stále väčšieho počtu oblastí politiky, najmä čo sa týka rozsudkov a súdnych rozhodnutí, a keďže táto zásada predpokladá vzájomnú dôveru, čo si vyžaduje stanovenie minimálnych štandardov ochrany na najvyššej možnej úrovni;
- G. keďže harmonizácia trestného práva v EÚ by mala prispieť k rozvoju spoločnej právnej kultúry EÚ v boji proti trestnej činnosti, čím sa dopĺňajú, ale nenahrádzajú vnútroštátne právne tradície, a pozitívne ovplyvňuje vzájomná dôvera medzi právnymi systémami členských štátov;
- H. keďže trestné právo musí predstavovať súdržný legislatívny systém upravený súborom základných zásad a noriem dobrej správy, ktorý plne rešpektuje Chartu základných práv EÚ, Európsky dohovor o ľudských právach a ostatné medzinárodné dohovory v oblasti ľudských práv, ktoré členské štáty podpísali;
- I. keďže trestné právo môže vzhľadom na svoju samotnú podstatu obmedziť určité ľudské práva a základné slobody podozrivých, obvinených alebo odsúdených osôb, pričom trestné vyšetrovania môžu mať stigmatizujúci účinok, a so zreteľom na to, že nadmerné využívanie právnych predpisov v oblasti trestného práva vedie k zníženiu efektívnosti, trestné právo sa musí uplatňovať ako posledné riešenie (*ultima ratio*), ktoré sa vzťahuje na jasne definované a vymedzené konanie, na ktoré nie je možné účinne uplatniť menej prísne opatrenia a ktoré spôsobuje spoločnosti alebo jednotlivcom značné škody;
- J. keďže v právnych predpisoch EÚ v oblasti trestného práva by mali byť vo všeobecnosti stanovené len sankcie za činy spáchané úmyselne alebo vo výnimočných prípadoch za činy zahŕňajúce hrubú nedbanlivosť, ktoré musia byť založené na zásade osobnej viny (*nulla poena sine culpa*), hoci v niektorých prípadoch môže byť odôvodnené stanovenie trestnej zodpovednosti právnických osôb za určité trestné činy;
- K. keďže v súlade s požiadavkou *lex certa* musia byť prvky trestného činu sformulované presne, aby sa zabezpečila predvídateľnosť, pokiaľ ide o uplatňovanie, rozsah a význam trestného práva;
- L. keďže v prípade smerníc si členské štáty ponechávajú určitú mieru voľného uváženia v súvislosti s tým, ako transponujú ustanovenia do svojich vnútroštátnych právnych predpisov, čo znamená, že na splnenie požiadavky *lex certa* musia mať najvyššiu kvalitu nielen samotné právne predpisy EÚ, ale aj ich transpozícia do vnútroštátnych právnych

predpisov;

- M. keďže zavedenie ustanovení trestného práva EÚ nie je obmedzené na oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ale môže sa vzťahovať na mnoho rôznych politík;
- N. keďže Európska únia doteraz často vypracúvala ustanovenia trestného práva spôsobom ad hoc, čím sa vytvorila potreba väčšej súdržnosti;
- O. keďže je potrebné, aby Parlament vypracoval svoje vlastné postupy, aby spoločne so spoluzákonodarcom zabezpečili súdržný systém trestného práva najvyššej kvality;
- P. keďže na zjednodušenie spolupráce v oblasti trestného práva medzi Komisiou, Radou a Parlamentom je potrebná medziinštitucionálna dohoda;
- Q. keďže v článku 67 ods. 1 ZFEÚ sa stanovuje, že Únia vytvára priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pri rešpektovaní základných práv a rozličných právnych systémov a tradícií členských štátov;
1. zdôrazňuje, že návrhy na ustanovenia hmotného trestného práva EÚ musia v plnej miere rešpektovať zásady subsidiarity a proporcionality;
 2. pripomína, že trestné právo musí plne rešpektovať základné práva podozrivých, obvinených alebo odsúdených osôb;
 3. zdôrazňuje, že v tejto súvislosti nepostačujú odkazy na abstraktné pojmy alebo symbolické účinky, ale že nevyhnutnosť nových ustanovení hmotného trestného práva sa musí dokázať nevyhnutými konkrétnymi dôkazmi, ktorými sa objasní, že:
 - ustanovenia trestného práva sa zameriavajú na konanie, ktoré spôsobuje spoločnosti, jednotlivcom alebo skupine jednotlivcov značné finančné alebo nefinančné škody,
 - na riešenie takéhoto konania nie sú dostupné iné, menej radikálne opatrenia,
 - predmetný trestný čin je mimoriadne závažný a má cezhraničný rozmer alebo má priamy negatívny vplyv na účinné vykonávanie politiky Únie v oblasti, ktorá podlieha harmonizačným opatreniam,
 - je potrebné bojovať proti danému trestnému činu na spoločnom základe, t. j. že spoločný prístup EÚ má pridanú praktickú hodnotu, pričom sa okrem iného musí vziať do úvahy, aký rozšírený a častý je daný trestný čin v členských štátoch, a
 - v súlade s článkom 49 ods. 3 Charty základných práv EÚ prísnosť navrhovaných sankcií nie je neprimeraná trestnému činu;
 4. uznáva význam ostatných všeobecných zásad upravujúcich trestné právo, ako napríklad:
 - zásada osobnej viny (nulla poena sine culpa), podľa ktorej sa sankcie ukladajú len za činy, ktoré boli spáchané úmyselne, alebo vo výnimočných prípadoch za činy zahŕňajúce hrubú nedbanlivosť,

- zásada právnej istoty (lex certa): opis prvkov trestného činu musí byť sformulovaný presne takým spôsobom, aby jednotlivец vedel vopred určiť konanie, za ktoré bude trestne zodpovedný,
 - zásada zákazu retroaktivity a lex mitior: výnimky zo zásady retroaktivity sú prípustné len v prípade, že sú v prospech vinníka,
 - zásada ne bis in idem, ktorá znamená, že osobu, ktorá už bola odsúdená alebo oslobodená konečným rozsudkom v jednom členskom štáte, nemožno stíhať alebo potrestať za rovnaký trestný čin v trestnom konaní v inom členskom štáte,
 - zásada prezumpcie neviny, v súlade s ktorou každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, pokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom;
5. víta skutočnosť, že Komisia vo svojom nedávnom oznámení o politike EÚ v oblasti trestného práva uznala, že prvým krokom v rámci právnych predpisov v oblasti trestného práva by malo byť vždy rozhodnutie o tom, či vôbec prijať opatrenia hmotného trestného práva;
 6. podnecuje Komisiu, aby navrhla opatrenia, ktoré bez toho, aby boli dotknuté zásady nevyhnutnosti a subsidiarity, umožnia dôslednejšie a súdržnejšie vykonávanie platných ustanovení hmotného trestného práva EÚ na vnútroštátnej úrovni;
 7. zdôrazňuje, že harmonizačné opatrenia je potrebné navrhnuť v prvom rade s cieľom podporiť uplatňovanie zásady vzájomného uznávania v praxi, a nielen rozšíriť rozsah pôsobnosti harmonizovaných ustanovení trestného práva EÚ;
 8. nabáda Komisiu, aby do svojich posúdení vplyvu naďalej začleňovala posudzovanie požiadaviek nevyhnutnosti a primeranosti, využívala najlepšie postupy členských štátov s vysokou úrovňou záruk v oblasti procesných práv a zaviedla posúdenie založené na jej kontrolnom zozname základných práv, ako aj posúdenie, ktorým sa určí, ako jej návrhy odrážajú spomenuté všeobecné zásady upravujúce trestné právo;
 9. zdôrazňuje potrebu vytvoriť jednotné minimálne štandardy ochrany podozrivých a obvinených osôb v trestnom konaní na čo najvyššej úrovni s cieľom posilniť vzájomnú dôveru;
 10. podnecuje Komisiu a členské štáty, aby vzali do úvahy aj nelegislatívne opatrenia, ktoré posilnia dôveru medzi rôznymi právnymi systémami členských štátov, zlepšia súdržnosť a podporia rozvoj spoločnej právnej kultúry EÚ vo vzťahu k boju proti trestnej činnosti;
 11. zdôrazňuje, že je potrebný súdržnejší a kvalitnejší prístup EÚ k trestnému právu, a odsudzuje roztrieštený prístup, ktorý sa uplatňoval doteraz;
 12. víta existenciu medziútvarevej koordinačnej skupiny pre trestné právo v rámci Komisie a žiada Komisiu, aby Parlamentu poskytla konkrétnejšie informácie o jej mandáte a fungovaní;
 13. požaduje jasnú koordinačnú funkciu v rámci Komisie pre všetky návrhy obsahujúce

ustanovenia trestného práva s cieľom zabezpečiť súdržný prístup;

14. víta existenciu pracovnej skupiny Rady pre hmotné trestné právo a žiada Radu, aby Parlamentu poskytla konkrétnejšie informácie o tom, v akom vzťahu je s ostatnými pracovnými skupinami Rady, ktoré sa zaoberajú ustanoveniami trestného práva v iných oblastiach politiky než spravodlivosť a vnútorné veci;
15. požaduje medziinštitucionálnu dohodu o zásadách a pracovných metódach upravujúcich návrhy budúcich ustanovení hmotného trestného práva EÚ a vyzýva Komisiu a Radu, aby zriadili medziinštitucionálnu pracovnú skupinu, v rámci ktorej by tieto inštitúcie a Parlament mohli vypracovať takúto dohodu a diskutovať o všeobecných veciach, pričom by v prípade potreby konzultovali s nezávislými odborníkmi, s cieľom zabezpečiť súdržnosť trestného práva EÚ;
16. domnieva sa, že táto medziinštitucionálna pracovná skupina by mala pomôcť vymedziť vhodný rozsah a uplatňovanie trestnoprávných sankcií na úrovni EÚ, ako aj preskúmať platné právne predpisy s cieľom obmedziť roztrieštenosť a spory o súdnu právomoc v rámci súčasného prístupu;
17. je odhodlaný preskúmať, ako sa dá v rámci Parlamentu čo najlepšie zabezpečiť súdržný prístup k právnym predpisom EÚ v oblasti hmotného trestného práva, a v tejto súvislosti poukazuje na súčasnú neexistenciu koordinačného výboru a na potenciálnu dôležitú úlohu svojej Právnej služby;
18. zdôrazňuje význam zriadenia informačnej služby Parlamentu, ktorá môže podporiť jednotlivých poslancov v ich každodennej činnosti, a zabezpečí tak kvalitu práce Parlamentu ako spoluzákonodarcu;
19. poukazuje na to, že pre súdržný prístup je nevyhnutné, aby Parlament mal pred prijatím akéhokoľvek legislatívneho návrhu v oblasti hmotného trestného práva k dispozícii právnu analýzu návrhu, v ktorej bude uvedené, či boli úplne splnené všetky požiadavky uvedené v tomto uznesení alebo či sú ešte potrebné zlepšenia;
20. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, národným parlamentom členských štátov a Rade Európy.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Nadobudnutím účinnosti Lisabonskej zmluvy sa zrušila štruktúra pilierov a vytvoril sa základ na rozvoj trestného práva ako súčasť práva Spoločenstva v rámci EÚ. Keďže v minulosti sa trestné právo dlho považovalo za výlučnú právomoc členských štátov a až Maastrichtskou zmluvou v roku 1992 sa vytvoril prvý krok smerom k vypracovaniu trestného práva EÚ, môže sa to považovať za významné rozhodnutie.

Hoci Lisabonská zmluva v súčasnosti oficiálne obsahuje základ pre nové ustanovenia trestného práva EÚ, neznamena to, že trestné právo sa stalo menej citlivým. Táto zmluva preto ustanovuje postup núdzovej brzdy, ak sa členský štát domnieva, že navrhnutý právny predpis sa dotýka základných aspektov jeho systému trestného súdnictva. V tejto zmluve je to výnimočný postup.

Trestné právo sa navyše odlišuje od iných právnych oblastí v tom, že svojou podstatou obmedzuje určité ľudské práva alebo základné slobody obvinenej a/alebo odsúdenej osoby. V mnohých prípadoch je obmedzená sloboda pohybu, ale aj keď je priestupok postihnutelný len pokutou, obmedzené je prinajmenšom právo na majetok. Takéto obmedzenia sú v zásade zákonné a legitímne, vyžadujú si však posúdenie nevyhnutnosti. Aj keď osoba nie je odsúdená, už len samotné trestné vyšetrowanie môže mať stigmatizujúci účinok: ostatní si môžu myslieť, že bez vetra sa ani lístok nepohne.

Nemalo by sa zabúdať ani na praktickú stránku vecí. Prívál nových iniciatív EÚ v oblasti hmotného trestného práva môže ľahko preťažiť vnútroštátne správne orgány. Návrhy by mali byť také, aby ich bolo možné v plnej miere zaviesť a presadiť. Zdroje oprávnených vnútroštátnych orgánov sú obmedzené, najmä počas súčasnej hospodárskej krízy. Existuje riziko, že prijatie nových právnych predpisov nepovedie k lepšiemu presadzovaniu, čo by narušilo dôveryhodnosť a efektívnosť hmotného trestného práva EÚ.

Z týchto dôvodov musí EÚ zaujať veľmi opatrný prístup, keď bude vypracovávať ďalšie alebo skúmať existujúce ustanovenia trestného práva. Jej výsledky nie sú vždy dokonalé, ako výstižne dokázala skupina akademických pracovníkov, ktorí založili Iniciatívu európskej politiky v oblasti trestného práva. Okrem iného uviedli používanie mnohých krížových odkazov v právnych textoch ako porušenie zásady lex certa: právne predpisy musia byť jasné a zrozumiteľné, aby vedeli všetci vopred povedať, či je konanie trestným činom, alebo nie. Ešte viac to platí o smerniciach, keďže tie sa musia transponovať do vnútroštátnych právnych predpisov a akákoľvek nejasnosť by mohla viesť k rozdielnym interpretáciám, čo by mohlo ľahko zvýšiť zmätok namiesto jeho odstránenia.

EÚ nevytvorila osobitný priestor pre ustanovenia trestného práva. Možno ich nájsť v nástrojoch súvisiacich so spravodlivosťou a vnútornými vecami, ale aj v mnohých iných oblastiach politiky Únie. Komisia vo svojom oznámení o politike EÚ v oblasti trestného práva spomína napríklad: finančný sektor (manipulácia s trhom alebo obchodovanie s využitím dôverných informácií), podvody, falšovanie, hrubé porušenia sociálnych, technických, bezpečnostných a trhových pravidiel EÚ v oblasti profesionálnej dopravy,

hrubé porušenia pravidiel EÚ v oblasti ochrany údajov, colné priestupky, priestupky týkajúce sa životného prostredia, nelegálny, nenahlásený a neregulovaný rybolov a aspekty politiky v oblasti vnútorného trhu.

Vynára sa otázka, ako zaistiť súdržnosť a vysokú kvalitu v oblasti práva, ktorá sa zjavne objavuje v mnohých a rôznych oblastiach politiky. Na vnútroštátnej úrovni je možné často vidieť, že jeden útvar v rámci ministerstva spravodlivosti je zodpovedný za celkovú koordináciu trestného práva. Znamená to, že bez ohľadu na to, ktoré ministerstvo sa chopí iniciatívy v súvislosti s novým právnym predpisom, vždy to pred tým, ako národná vláda prijme akýkoľvek takýto návrh právneho predpisu, ešte raz skontroluje tento ústredný útvar.

V inštitúciách EÚ je situácia iná. Komisia vytvorila koordinačnú skupinu pozostávajúcu z viacerých útvarov Komisie, ktorá sa venuje trestnému právu a ktorá má plniť podobnú úlohu ako spomenutý ústredný útvar v rámci ministerstva spravodlivosti na vnútroštátnej úrovni. Zatiaľ však nie je jasné, aký je mandát tejto skupiny a čo sa stane v prípade nezhody. Isté je, že viacerí komisári nesú čiastočnú zodpovednosť, neexistuje však koordinujúci komisár.

V rámci Rady sa ministri spravodlivosti a vnútra snažia zabezpečiť koordináciu legislatívnych návrhov obsahujúcich ustanovenia trestného práva. Vytvorili osobitnú pracovnú skupinu pre hmotné trestné právo, v ktorej sa nediskutuje len o typických návrhoch týkajúcich sa spravodlivosti a vnútra, ale ktorá si v skutočnosti nárokuje právomoc v prípade všetkých ustanovení trestného práva bez ohľadu na predmet. Táto štruktúra však zatiaľ nedokáže zamedziť súčasnej roztrieštenosti a niekedy nízkej kvalite ustanovení trestného práva EÚ.

Bohužiaľ sa zdá, že samotný Parlament má najmenej vypracovaný systém. Je pravda, že Parlament má osobitný výbor, ktorý sa zaoberá otázkami spravodlivosti a vnútorných vecí, t. j. výbor pre občianske slobody, nie je to však koordinačný výbor a nemá právomoc v prípade všetkých legislatívnych návrhov obsahujúcich ustanovenia trestného práva.

Právna služba Parlamentu počas vypočutia týkajúceho sa prístupu EÚ k trestnému právu, ktoré sa konalo 8. decembra 2011, uviedla, že teoreticky by mohla ponúknuť svoje služby a poskytnúť Parlamentu právne poradenstvo o kvalite a súdržnosti navrhnutých právnych predpisov týkajúcich sa trestného práva. To by však znamenalo ďalšiu, t. j. novú úlohu, keďže Právna služba v súčasnosti takúto prácu nevykonáva na štrukturálnom základe. Pridelenie tejto úlohy Právnej službe by preto znamenalo, že budú potrebné ďalšie zdroje.

Na zaručenie vysokokvalitného a súdržného prístupu EÚ k trestnému právu by sa preto mali zlepšiť nielen vnútorné štruktúry všetkých troch spomenutých inštitúcií EÚ, ale mala by existovať aj dohoda medzi týmito tromi inštitúciami o náležitých zásadách a pracovných metódach.

Rada prijala v roku 2009 závery o vzorových ustanoveniach, ktorými sa usmerňujú rokovania Rady o trestnom práve. Komisia v roku 2011 predstavila svoje názory v oznámení. Parlament v aktuálnom uznesení objasní, ktoré zásady sú dôležité pre jeho

vlastné rokovania. Rýchlo teda dosahujeme stav, že všetky tri inštitúcie vysvetlili svoje pozície, ale len pokiaľ ide o ich vlastné vnútorné legislatívne postupy.

Zdá sa, že na zjednodušenie budúcej spolupráce je nevyhnutné, aby sa tieto inštitúcie dohodli na určitom druhu spoločného rámca. Takýto rámec by mohol vhodne zahŕňať súbor zásad, ktorými by sa riadili všetky nástroje trestného práva. Okrem toho by sa mohli doplniť vzorové ustanovenia, ako boli uvedené napríklad v záveroch Rady z novembra 2009. Takýto rámec by mohol slúžiť ako základ pre posúdenia vplyvu, ktoré má vypracovať Európska komisia, a mohol by pomôcť pri vypracúvaní korektných právnych analýz pre Radu a Parlament. Ďalej by tento rámec mohol obsahovať presné usmernenia pre vnútorné postupy vo všetkých inštitúciách s cieľom zaistiť súdržný prístup.

Teoreticky by najmä zásady boli vhodné na kodifikáciu prostredníctvom formálnejšej legislatívnej metódy na základe návrhu Komisie, po čom by nasledovalo oficiálne prijatie zo strany Rady a Parlamentu. Keďže dohody o vnútorných pracovných metódach sa však nehodia na takýto formálnejší nástroj, hrozila by fragmentácia tohto rámca na viaceré časti. Čisto z pragmatických dôvodov by sa preto medziinštitucionálny rámec najlepšie vypracovával na menej formálnom základe prostredníctvom medziinštitucionálnej pracovnej skupiny.

Spravodajca zastáva názor, že ustanovenia trestného práva sa príliš ľahko navrhujú pre ich údajne symbolické a odrádzajúce účinky: ich cieľom je ubezpečiť európskych občanov o tom, že EÚ berie ich bezpečnosť vážne, a potenciálnym zločincom jasne ukázať, že budú prísne potrestaní. V skutočnosti však samotné ustanovenie trestného práva nevedie k menšej kriminalite v EÚ. Presadzovanie zákona pri trestných činoch je rovnako dôležité, ak nie dôležitejšie: samotná skutočnosť, že EÚ prijala nový právny predpis nezmenšuje množstvo trestnej činnosti. Len ak budú právne ustanovenia úplne jasné a v súlade s existujúcimi vnútroštátnymi systémami, môže byť presadzovanie účinné. Spojenie existencie ustanovení trestného práva s ich presadzovaním zvyčajne má vplyv na trestnú činnosť.

Na záver netreba príliš zdôrazňovať, aké dôležité je pri vypracúvaní nových ustanovení trestného práva plne rešpektovať Chartu základných práv EÚ a ostatné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Preskúmanie ľudských práv je vždy nevyhnutné, keďže tu ide o opatrenia prinášajúce najväčšie narušenie slobody a práv, aké vláda môže uvaliť na svojich občanov. V správe sa potreba takéhoto preskúmania jasne nespomína, ale považuje sa za samozrejmé, že v súvislosti so zásadami, ktoré boli spomenuté, sa takéto preskúmanie musí dôsledne vykonávať.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

| | |
|---|--|
| Dátum prijatia | 12.4.2012 |
| Výsledok záverečného hlasovania | +: 49 -: 4 0: 0 |
| Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní | Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra |
| Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní | Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Franziska Keller, Ádám Kósa, Antonio Masip Hidalgo, Hubert Pirker, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Bogusław Sonik |
| Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní | Giles Chichester, Zita Gurmai |